Posłuchaj

()

Z przykrością i oburzeniem przyjmuję oświadczenie wydane dzisiaj przez Kongregację Nauki Wiary, podpisane przez kardynała Víctora Manuela Fernándeza, po zakończeniu spotkania z ojcem Davide Pagliarani, przełożonym generalnym Bractwa Kapłańskiego św. Piusa X.

Po dziesięcioleciach upokorzeń, bezowocnych dialogów, częściowych ustępstw cofniętych przez „Traditionis Custodes”, ogłuszającej ciszy w sprawie szerzących się w Kościele odstępstw doktrynalnych i liturgicznych, a nawet poważniejszych błędów doktrynalnych i moralnych promowanych przez Najwyższy Tron, Rzym twierdzi teraz, że zawieszenie święceń biskupich ogłoszonych przez Bractwo św. Piusa X na 1 lipca br. jest warunkiem wstępnym dialogu. Święcenia te nie są aktem buntu, ale najwyższym aktem wierności jedynemu, świętemu, katolickiemu i apostolskiemu Kościołowi rzymskiemu, który od prawie sześćdziesięciu lat jest pozbawiony biskupów głoszących integralną doktrynę i sprawujących sakramenty bez żadnych kompromisów z błędem.

Oświadczenie Dykasterii subtelnie powtarza ten sam modernistyczny schemat, który widzieliśmy w 1988 roku: oferuje „dialog teologiczny” w kwestiach, których Stolica Apostolska zawsze odmawiała poważnego rozpatrzenia – wolności religijnej, destrukcyjnej „kolegialności” biskupów, panteistycznego ekumenizmu, deklaracji *Nostra Ætate*, która zrównuje fałszywe religie z jedyną prawdziwą wiarą, oraz dokumentu z Abu Zabi – jednocześnie grożąc „schizmą” za jedyny gest, który jest w stanie zagwarantować pewność sukcesji apostolskiej.

Ale kto dziś używa „schizmy” jako broni?

Kto ekskomunikował biskupów wyświęconych w 1988 roku za obronę Tradycji i jej bijącego serca, katolickiej Mszy św.?

Kto ekskomunikował mnie i uciszył, jednocześnie promując deklarowanych heretyków i tuszując wszelkiego rodzaju nadużycia?

Kto zmusił wiernych do podporządkowania się władzy, która wyrzekła się niezmiennej doktryny katolickiej w imię „nowego humanizmu” i „synodalności”, która jest niczym innym jak rakiem demokracji zastosowanym do Kościoła katolickiego w celu zniszczenia od wewnątrz jego boskiej hierarchicznej konstytucji i prymatu Piotrowego?

Prawdziwym schizmą nie jest ta, którą popełniają ci, którzy wyświęcają biskupów, aby strzegli i przekazywali w całości wiarę katolicką, ale raczej schizma hierarchii soborowej i synodalnej, która zaprzeczyła tradycji apostolskiej, zastępując zdrową doktrynę heretyckimi niejasnościami, prawdziwe kult katolicki protestancką liturgią, a prawowitą władzę totalitarną władzą

sprawowaną wobec wiernych, którzy odmawiają apostazji.

Bractwo św. Piusa X nie potrzebuje zgody tych, którzy wyrzekli się wiary, aby robić to, czego wymaga od niego Opatrzność: mianowicie, aby kontynuować linię biskupią wierną Tradycji.

Arcybiskup Marcel Lefebvre nie działał z powodu schizmy, ale z konieczności – tej samej konieczności, która trwa do dziś, pogłębiona przez systematyczne prześladowania tradycyjnej Mszy św. i narzucanie fałszywych doktryn sprzecznych z odwiecznym Magisterium.

Dlatego też, z jasnością, jakiej wymaga sytuacja, i z odpowiedzialnością, jaka spoczywa na tych, którzy przysięgali bronić wiary nawet za cenę przelania krwi:

• Wzywam Bractwo św. Piusa X do kategorycznego odmowy zawieszenia ogłoszonych konsekracji biskupich. Nie podlegają one negocjacjom: są świętym obowiązkiem wobec Boga i dusz;

• Wzywam do odrzucenia wszelkiego „dialogu teologicznego”, który zakłada, że Sobór Watykański II jest zgodny z Tradycją.

Problem nie polega na „interpretacji” Soboru Watykańskiego II, ale na uznaniu, że wprowadził on błędy, które podważają doktrynę katolicką w istotnych punktach i zagrażają zbawieniu dusz;

• Oświadczam, że prawdziwa wspólnota kościelna nie jest mierzona kanonicznym uznaniem przez hierarchię, która utraciła wiarę, ale integralną wiernością Objawieniu Bożemu, dwutysięcznemu Magisterium i świętym sakramentom przekazywanym bez zafałszowania;

• Zapraszam wszystkich katolików dobrej woli – duchownych, zakonników i wiernych – do uznania, że stan konieczności trwa i że zbawienie dusz wymaga pasterzy, którzy nie idą na kompromis z błędem.

Jestem przekonany, że Bractwo Kapłańskie św. Piusa X będzie nadal modliło się o nawrócenie niewiernych pasterzy i o triumf Niepokalanego Serca Maryi. I że nie zamieni Prawdy na uznanie, które oznaczałoby akceptację błędu i zdradę dziedzictwa swojego Założyciela, czcigodnego arcybiskupa Marcela Lefebvre’a.

+ Carlo Maria Viganò, arcybiskup Viterbo, Włochy

12 lutego 2026 r.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Copyright Mavientura Projects e.K>

[redacted]

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related